

ние на други) да вършатъ каквото имъ е угодно; властъ, която има достатъчно физическа сила да покрие съ авторитетъ тъ си всички свирѣпости; нѣ нѣма нито нравственна сила, нито властъ за да въспрѣ зло то или да направи добро.

Азъ свършовамъ съ това, съ което и наченахъ, съ това, което съставлява алфа и омега на това велико и най-печално дѣло. Старъ слуга на прѣстолътъ и на господарство то, азъ умолявамъ свои ти съотечественици, отъ които зависи може-би повече отъ колко то отъ всякой другий народъ въ Европа — да поискать и да настоятъ, штото наше то правителство, което до сега е дѣйствовало въ едно направление, да дѣйства отъ сега въ друго направление, и да обърне всичката си сила въ съвкупность съ всички ти европейски господарства за искоренение то на турска та изпълнителна властъ въ България. Нека сега турцити да прѣкратътъ своити злоупотрѣбения по единствений за тѣхъ възможенъ способъ, именно, нека си отидать сами. Тѣхни ти заптии и мюдюри, бинбашии и юзбаший, каймаками и паши, всички, колко то са, заедно съ вѣшти ти си, ште очистеть, надѣя се, провинция та, която са осквѣрнили и разорили. Това рѣшително очистване, това блаженно избавление ште бѣде единственно то възможно възмездие за память та на тия мъртвеци, които съ грамади покривать нештастната земя, — за тая поругана чистота женска, дѣвическа и дѣтска, — за цивилизация та, която е била изложена на такъво насилие и позоръ, — за законити Божии, или ако штете, за законити на Аллахъ тъ, — и за нравственно то чувство на цѣло то човѣчество. Нѣма прѣстъпникъ въ европейскій затворъ, нѣма каннибалъ на островити на южний океанъ, който не би кипналъ отъ негодование при расказъ тъ за това, което се е извършило, което твърдѣ късно се е подложило на ислѣдование и остава оште неотмѣстено, което остава слѣдъ себе си всички гнусни и звѣрски страсти, причина на злодѣйства та, — и тия страсти могатъ опите да избухнътъ, прѣзъ друга кървава жетва, на земя та, на-